

Et af Folkethinget, et Andet af Landsthinget og et Tredie af Regjeringen. Her er alſaa et Tilfælde, hvor der paa Grund af forſkjellige Skjøn let kan opſtaa Konflikt, uagtet de ſlet ikke ſøges, og derfor kan det ogſaa under ſaa ſæregne Forhold undtagelsesviſt være rigtigt, at den lovgivende Magt binder ſig ſelv, indtil ſaa lang Tid er gaaet, at man nogenlunde klart kan overſe Forholdenes Udvikling og det endelige Reſultat. Naar dette kan ſes, vil der neppe være nogen Vanſtelighed tilſtede, thi ſaa vil man rimeligviſt let blive entig om ikke at opſamle overflødige Kapitaler, men gjennem Lov at ordne Overſtudet's Anvendelſe.

Berg: Jeg kan ikke let forklare mig den Forrighed, hvormed det ærede Medlem, der ſidſt talte, forſvarer dette Lovforſlag. Det forekommer mig, at, naar han kaſter Blikket tilbage paa denne Sags Hiſtorie, da vil han ogſaa finde ſig ſelv, men finde ſig paa et helt andet Standpunkt end det, han nu forſvarer. Hvad er det da, man har ſøgt at opnaa ved den hele ſtore Reform? Har man ikke onſket at regulere Præſtelønningerne til en paſſende Størrelſe i Forhold til hverandre indbyrdes og i Forhold til de Indtægter, ſom overhovedet Statsborgerne have i vort lille Fædreland? Naar dette ved det nuværende Forſlag, hvor man kun paa Slump tager et Par Lønningsgrændſer? Har man ikke dernæſt villet ikke blot hævde Tienderne ſom Statsmidler, men ved at inddrage dem gjennem Amtſtuerne i Statskaſſen gjøre det lettere at omſætte dem ved Afſøsning til rene Indtægter for Statskaſſen, og har man ikke ved at gjøre dette villet fritage Præſterne fra at være Amtſtueforvaltere, være Opkrævere af Statens Midler, hvorved de ofte komme til at ſtaa i et meget uheldigt Forhold til mange Medlemmer af Menigheden? Og endvidere, vilde man ikke ogſaa opnaa i det Hele taget en Beſparelſe, ſom paa mange andre Punkter kunde finde god Anvendelſe for Statskaſſen? Naar man nu Noget omhelſt af dette ved nærværende Lovforſlag? Naar blot Lovforſlaget bliver fremſtillet for os, ſom det virkelig er, ſaa lad Folk dømme om det, hvad de ville. Lad dem da, der efter 17 Aars Arbejde, ſom man

figer, gaae hjem og ſige til Folket: Nu have vi talt om det i Rigsdagen i 17 Aar, og nu komme vi tilbage til Eder og have vedtaget en Lov, ſom ſlaar det faſt i mange Punkter værre end det har været; det Udbytte ſil Folket ſaa at tage imod. Men naar man vil ſige, at vi føre diſſe Midler ind under den bevilgende Myndighed paa en anden og mere fuldbygd Maade, end vi hidtil have haft dem, da tror jeg, der maa nedlægges Indſigelſe mod denne Forklaring. Det hedder i § 2, at Alt med Henſyn til de i Loven omhandlede Lønninger beſtemmes af Kirkeminiſteren. Det hedder vel, ſom det er antydet før af en æret Taler, at diſſe Midler angives paa Finantsloven, men de angives kun ſom en Slags Oplyſning — ſaaledes maa det forſtaas efter hele Texten — thi kun det ſaakaldte Overſtud, det i Tanſen opførte Overſtud ſkal opføres paa Statsregnekſtabet og gjøres til Gjenſtand for den ærede Reviſions Opmærksomhed. Det er det ſaakaldte Overſtud, thi jeg indrømmer, at man har været ſaa rigelig om ſig med at ſørge for Anvendelſen af diſſe Midler, at der ikke vil blive Tale om noget poſſitivt Overſtud, men det er kun det, der bliver tilbage, efter at Penſioner og Sligt er taget fra, der bliver Gjenſtand for en Slags Underſøgelſe af Statsreviſionen. Det er et Noget, der bliver et Intet, der ſaaledes ſkal ſtilles frem til Statsreviſionens Bedømmelſe og gaa igjennem dens Betænkning og paany komme til Afgjørelſe her. Naar der dernæſt er talt om Overſtudet, kunde jeg ogſaa onſke at henlede Opmærksomheden paa, at Forſlaget drager bort det betydelige Overſtud, vi have af Biſpetienderne, og dernæſt forekommer det mig, at Lovforſlagets § 2 ſidſte Stykke ſtiller det hen ſom noget Uviſt, om ikke den Del af Alderſtillægene ſkal udredes, ſelv om det ſaakaldte Overſtud i § 11 ikke kan dække dem. Der ſtaar' ikke udtrykkelig fremſat Noget derom, efter hvad jeg ſjønner, og vi ville alſaa faae eet Punkt, hvor ligefrem en Statsindtægt borttages, og et andet Punkt, hvor vi udsættes for et ubeſtemt Tilſtød, og i hvert Fald vil der ved denne Ordning komme til at hvile over os et moralſk Tryk til at ſkyde det til, ſom Penſionerne efter andre Beſtemmelſer i Loven